

ದೇವರು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಕ ತಂಡಯಂತे

ದೇವರನ್ನು ನಾವು ಸಿತ್ಯಾನಾದ ತಂಡಯಂತೆ (ದೈವಪತ್ರದಲ್ಲ), ಬಿಶ್ವದ ತಂಡಯಂತೆ (ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ) ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕಾಡುಪ ತಂಡಯಂತೆ (ಆತನ ವಾಗ್ಣನದಲ್ಲ/ಒಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ) ಹೇಗೆ ನೋಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ನಾವು ಆತ್ಮಿಕ ತಂಡಯಂತೆ ದೇವರ ಕಾರ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನ ಷಾರಂಭನೋಡ.

ಬೇಂಡಾಡಿಸುವಿಕೆಯ ನಮನ್ಯ

ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ನಂಬಂಧವನ್ನು ಹಾಡುವ ಕೆಡಿಸುವವರಿಗೆ, ಬಿಶ್ವದ ತಂಡಯಂತೆ ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನ್ನೋನ್ಯತೆಯಲ್ಲ ಇದನ್ನು. ದೇವರು ಆದಾಮ, ಹವ್ಯರನ್ನು ತೋಳದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಗೂ ಜೀವಪ್ರಕ್ಷಿದಿಂದ ದಾರರಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ದೇವರು ಏಕ ಹಕ್ಕವಾಗಿ ವರ್ತನಾಪಲ್ಲ, ಬೇಂಡಾಡಿಸುವಿಕೆಗೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ದೇವರ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಅವರ ಹಾಡದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾಣರದಿಂದಾಗಿತ್ತು, ದೇವರು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಹಬಿತ್ರಾನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬೆಂದು ಅವರು ಹಾಂಗಿರಾದರು (ಅಪವಿತ್ರರಾದರು)... ಒಮ್ಮೆ ಹಾಡುವ ಕಂಡು ಹೊಂಡಾಗ, ಬೇಂಡಾಡಿಸುವಿಕೆಯು ಅಕ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಹೊದಲು ಎಜ್ಜಲಿಕೆಯಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅದರ ನಂತರ ಒಂದು ವಾಗ್ಣನಬಿತ್ತು (ಆದಿಕಾಂಡ 2:17ಚಿ 3:1ರ) ಅದಿಕಾಂಡ ತರಲ್ಲ ನಾವು ಓದುವಂಧಧ್ವನಿ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀತೇಸುವ ದೇವಲಂದ ಬೇಂಡಾಡಿಸುವಿಕೆಯು ಕ್ಯಾರ್ಕೆಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮಾರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬೇಂಡಾಡಿಸು ವಿಕೆಯು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದ ನಾಗೆನಾಜನಲ್ಲಾಡುವಿಕೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಹಾಡದ ಅನಿ ವಾಯ್ದ ಶ್ರೀಷಂತಲವಾಗಿತ್ತು, ಹಾಡುವ ನಾವು ಚೇಲೆಲೆರದಂಧ ಅರ್ತಂಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ (ಯಾಂತ್ರಿಕ 59:1, 2) “ಹಾಡದ ನಂಬಿಕೆ ಮರಣವಾಗಿದೆ” (ರೋಮಾತ್ಮರ 6:23ರ) ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ಹಾಡುವ ಕಂಡುಬಂದಧ್ವರೊಂದಿಗೆ ದೇವರು ವೃಷಭಲಸಿದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾವು ಅನುಸರಿಸಿದಂತೆ ಯುಗರ್ಗಳಲ್ಲಾ ಈ ತತ್ವವು ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಯುಗವು ಮಾನವರು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲ ಉಂಟು ಮಾಡುವದರೊಂದಿಗೆ ಷಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅವರು ಹಾಂಗಿರಾಗುವ ಪರೆಗೆ ಅದು ಯಾವ ಆತಂಕ ಬಿಲ್ಲದೇ ಮುಂದುವರಿಯಿತು, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮತ್ತು ಹತನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಅವಧಿಯು ನಾಂಬಂಡಿಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲವಾಗಿತ್ತಂದು ನಾವು ಯೋಜಿಸುತ್ತೇವೆ. ಬಹುಶ ಅದು ಅದಿಕಾಂಡದ ಮೊದಲನೆ ಮೂರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದು ಕಾರಣ ವಾಗಿರಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿ, ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತೋಳದಲ್ಲದ್ದ ಅವಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಶೀತ್ಯನ ವರಡನೆಯ ಬರೆಣಣದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನಮಯವನ್ನು ತಿಜಯದೇ ಇರುವಂತೆ ಹೇಳಲಿಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ, ಅವರು ತೋಳದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಿಟ್ಟನಂತರ ಅವರ ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಜಂತಿನಪುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಮಾನವ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಅನ್ನೋನ್ಯತೆಯೆ ಇನ್ನುವಾದ ಲಕ್ಷಣ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿತು. ಆದಾಮ ಮತ್ತು ಹವ್ಯರು ಹಾಡ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಅದು ನೇರ ವಾಗಿತ್ತು, “ನಂಭಾಷಣೆಯಂತೆ ಇತ್ತು,” ತಕ್ಷಣದ್ವಾಗಿತ್ತು, ಅವರು ಹಾಡಮಾಡಿದ ನಂತರ ವೃತ್ತಿಗಳ ದೇವಲಗೆ ತಮ್ಮ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಅಹಿನಲು ಮತ್ತು ಆತನ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆಯಲು

ಹೂರಂಭಿಸಿದರು (ಆದಿಕಾಂಡ 4:3, 4, 26ಬಿ) ಹಾಗೆನ್ನು ಬೇರೆತ್ತಡಿಸಿತು, ದೇವರು ನಾಶಹಡಿಸಲಾಗ್ಗೆ ಎಂದು ಬೀರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಹೇಳಬಹುದು. ದೇವರು ಮಾನವಕುಲದ ವಿಶ್ವ ತಂಡೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಿವನು. ಆದರೆ ಅವರ ಹಾಪಭರಿತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಿಬಿತ್ತವಾಗಿ ದೇವರೂಹಂದಿಗೆ ಪೂಜೆ ಅನೆಂಬ್ರಣ್ಯತೆಯಾಗಿರಲು ಅವಲಗೆ ನಂಬಂಧವು ನಾಕಷ್ಟಿರಿತಾಗಿ.

ಸಿದ್ಧತೆಯ ಕಾರ್ಯ-ವಿಧಾನ

ದೇವರು ಅಯ್ಯಿಯ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನವನ್ನು (ಕೇ ವಾಗ್ವಾನದಿಂದ/ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಯಂತೆ) ಹೂರಂಭಿಸಿದಾಗ ಆತನು ವಿಶ್ವದ ತಂಡೆಯಾಗಿರಿವುದು ಸಿಂತುಹೋಳಿತು ಎಂದರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಹಿಗಿದ್ವರು ಆತನ ಮುಂದುವರಿದ ಜರುವಣಕೆಯು, ತನ್ನ ವಿಶ್ವ ಹಿತ್ಯತ್ವವು ಮಾನವರೆಯ ಉಳಿಯಿಬಿಕೆಗಾಗಿ ತಿಳಿಹಡಿಯಂತೆ ಆತನು ಯೋಜಿಸಲಾಗ್ಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದಲಿಂದ ಆದಿಕಾಂಡ 3:15ರಲ್ಲಿಯ ಆತನ ಮೊದಲನ ವಾಗ್ವಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭಿಸಿ, ನೋಂಹಸಿಗೆ ವಾಗ್ವಾನ ಮತ್ತು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಮಾನವ ಕುಲದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಆತನು ಹೂರಂಭಿಸಿದನು.

“ಅನೋಂ, ನಾನೆಂತೂ ಭೂಬಿಯ ಮೇಲೆ ಜಿಲ್ಲತ್ವರೆಯವನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಆಕಾಶದಕ್ಕಿಗಿರಿಯನ್ನು ಹೂಟಿಗಳನ್ನು ಅಂತಿಮಿಸಿಬಂದುವೆನುಂಟಿಭೂಬಿಯಾಗಿರುವ ನಮಸ್ಕರಣ ಲಯವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಸಿನ್ನ ಕೂಡ ನನ್ನ ಸಿಂಬಂಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸಿನ್ನ ಹೆಂಡತೆ, ಸಿನ್ನ ಗಂಡುಮತ್ತು ಹಾಗೂ ನೋನೆಯರು ನಹಿತವಾಗಿ ಸಿನು ನಾವೆಯಾಗಿ ಸೇರಬೇಕು” (ಆದಿಕಾಂಡ 6:17, 18).

ಆಗ ನೋಂಹನು ತರ್ಕ-ನೋಂಹರ್ ಯಜ್ಞವೇದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಆದರ ಮೇಲೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪಶುಪಟ್ಟಿ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲ ನಾವಾಂಗರೋಹಿಯ ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ನುವಾಸನೆಯು ಯೋಹೋವಸಿಗೆ ಗಮನಿಸಲು ಆತನು ಶ್ವದಯದೋಜಗೆ, “ಮನಸ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನ ನಂಕಲ್ಯವು ಜಿಕ್ಂದಿಸಿದೆಂದೇ ಕೆಳ್ಳಬ್ಬಿ ಆದರೂ ನಾನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅವರ ಸಿಬಿತ್ತವಾಗಿ ಭೂಬಿಯನ್ನು ಶಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಜಿಳಿಗಳನ್ನು ಈಗ ನಂಹಲಿಸಿದಂತೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಂಹಲಿಸುವದಿಲ್ಲ” (ಆದಿಕಾಂಡ 8:20, 21).

ಇದಲ್ಲದೆ ದೇವರು ನೋಂಹಸಿಗೂ ಅವನ ಮತ್ತಿಗೂ, “ತೇಜಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಂತರಿಯವರನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೂಡ ನಾವೆಯಂದ ಹೋರಣು ಬಂದ ಹಳುಹಟ್ಟಿ ಚ್ಯಾಗ ಭೂಜಂಗಿಗಳನ್ನು ಕುಲಿತ ಸ್ಥಿರತ್ವತ್ವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬೆ ಆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಯಾವುದೆಂದರೆ - ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೂಟಿಗಳ ತಿಳಿಯಿದಿಂದ ನಾಶವಾಗುವದಿಲ್ಲಬೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭೂಬಿಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ತ್ರಿಭಯವು ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. “ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಂಗಡ ಇರುವ ನಮನ್ ಜಿವರಾಶಿಗಳನ್ನು ಕುಲಿತ ಎಲ್ಲಾ ತಲತಲಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವ ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮೇಂಫರ್ಗಳಲ್ಲ ನಾನಿಟ್ಟಿರುವ ಮುಗಿಲುಜಲ್ಲೇ ನುರುತಾಗಿರುವುದು. ನನಗೂ ಭೂತೂಟಿಗಳಿಗೂ ಆದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಇದೇ ನುರುತಾಗಿರಿತ್ತಾಗಿ” ಎಂದೂ ದೇವರು ಹೇಳಿದನು (ಆದಿಕಾಂಡ 9:8-13).

ಕೇ ವಾಗ್ವಾನದ/ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅರ್ಥವು ದೇವರು ಪುನ ಎಂದೂ ಜಿಲ್ಲತ್ವ ಯದಳ ಮಾಡಿದಂತೆ - ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದಲಿಂದ, ದೇವರಿಂದ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕೇ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಮಾನವರ ದೈಹಿಕ ಜಿವನಕ್ಕೆ

ನಂಬಂಧಿಸಿರುವುದು ಸ್ವಷ್ಟಪಾಗಿದೆ. ನಾವೇತ್ತಿತ ದೇವಲಿಂದ ಇದು ಉನ್ನತವಾದ ಮತ್ತು ಕೃಷಾಪೂರಣವಾದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿತ್ತು, ಅದು ಶುಭವಾರ್ತೆಯಾಗಿತ್ತುವೀ ಅದು ಶರತ್ತುಗಳ ಇಲ್ಲದಾಗಿತ್ತು, ಅದು “ನದಾಕಾಲಕ್ಕೂ” ಇರುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಲೋಕಪ್ರ ಇರುವವರೆಗೆ ಜಿಲ್ಲತ್ವಾರ್ಥಿಯಾದ ನಾಶನದಲ್ಲ ನಂಬೂರಣವಾಗಿ ಕೊಜ್ಞಿ ಹೊಳೆದಂತೆ ಹೊಳೆವದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯಿಲ್ಲ ನಾವು ಇರಬಹುದು. ಮಾನವರೆಯ ಪ್ರಾಣಂಭಿಕ ಉಳಿಹು ಅಂತಿಮ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಅದು ದೇವರು ಅಯ್ಯಿಮಾಡುವ ತಂದೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಮಹಾ ವೃಭವದ ಹಾತ್ರದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತಾಸಿಕ ರಂಗವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ.

ಹಾಜರಭಾರತ ಮಾನವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಹಡಕೊಳ್ಳುವ ಆತನ ಬಿತ್ತಾಸಿಕ ಜಿಲ್ಲತ್ವಾರ್ಥ ಮುಂದು ವರಿಯುವಂತೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಅಯ್ಯಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ - ಹೇಗೆ ದೇವರ ಅನುರೂಪವು ಶರ್ಕರಣಲ್ಪಟಿತೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಿಧಾನವು ಇಜ್ಞಾಯಾದ ಅಭಿಹಾಮಸಿಂದ ಪೂರಂಭವಾಯಾಗುತ್ತಿರು.¹ ಅಭಿಹಾಮಸಿಗೆ ತನ್ನ ಶರ್ಕರಣದವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಗೂ ದೇಶವನ್ನು ದೇವರು ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳು ಆಶೀರ್ವಣಿಸಿನಲ್ಲಿದ್ದವು ಇಲ್ಲಿಚೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು ಎಂದೂ ನಹ ಆತನು ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡಿದನು. ಈ ದೊಡ್ಡ ಬಿಬಿಧತೆಯ ವಾಗ್ಧಾನವು ಒಡಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಮುದ್ರಿಸಿಲ್ಪಟಿತು. ಅಭಿಹಾಮನು ನಂಬೂರಣ ವಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮೆಜ್ಜಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡನು. ಅಭಿಹಾಮನು ನಂಜಕೆಯನ್ನು ದೇವರು ನೀತಿಯೆಂದು ದೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಅಭಿಹಾಮನು ನಂಜಕೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳೂ ಆಶೀರ್ವಣಿಸಿನಲ್ಲಿದ್ದವುದು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯಾಗಿತ್ತೇಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕು.

ಅಭಿಹಾಮ ನಂತರಿಯವರು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ನಂಬ್ಯೇ ತಲುಪಿದನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಕೊಡಲಿಲ್ಪಿತ್ತು, ದೇವರಾಯ್ಯಿಕೊಂಡ ಜನಾಂಗದವರು ಅವರು ಸಿನಾಯಿಯಿಲ್ಲ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಇಸ್ಲಾಮೀಲ್ಯರು ಎಂದು ಕರೆಯಲಿಟ್ಟಿರು. ಅಭಿಹಾಮನ ಮೊಷ್ಯು ಯಾಕೊಳಬನು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮೀಲ್ಯ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಸಿನಾಯ ಬಿಂದುಯಿಲ್ಲ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಅವನ ನಂತರಿಯವರು ಇಸ್ಲಾಮೀಲ್ಯರ ಹಸ್ತಿರು ಗೊತ್ತಿರು ಇಲ್ಲಿಚೇ ಇಸ್ಲಾಮೀಲ್ಯರು ಎಂದು ಕರೆಯಲಿಟ್ಟಿರು. ಸಿನಾಯ ಬೆಳ್ಳಿದಲ್ಲ ಪೂರಂಜಿಸಿ ಹೊಳೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಇಸ್ಲಾಮೀಲ್ಯರಿಗೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರಿಗಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅಯ್ಯಿಯ ತಂದೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿಯಾಗಿತ್ತು, ಅವರು ಆತನು ಅಯ್ಯಿಕೊಂಡ ಜನಾಂಗವಾಗಿದ್ದರುವೆ ಹೊಳೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಅವರಿಗೆ ದೇವರ ನಿಯಮವಾಗಿತ್ತು, ಭಾರತೀಯೋದ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲ ಅವರು “ವಿಶೇಷವಾದ” ಜನಾಂಗವಾಗಿ ದ್ವಿಲಿಂದ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಅಯ್ಯಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇವರ ಅಯ್ಯಿಯು ಅವರನ್ನು ಅಯ್ಯಿಕೊಂಡ ಜನಾಂಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಆತನು ಅವರ ಹಿತ್ಯಾಗಳಿಗೆ ಅಭಿಹಾಮ, ಇನಾಕ ಹಾಗೂ ಯಾಕೊಳಬಲಿಗೆ ಮಾಡಿದ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ನೆರವೇಲನುವನು (ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 9:4, 5).

ಆತನ ಶರ್ಕರಣಾಕೃತ ಯೋಜನೆಯ ಲಕ್ಷಣವು ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬರುವದನ್ನು ನಾವು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದೆ. ಈಗ ಆತನು ಅಯ್ಯಿಮಾಡುವ ತಂದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವಾಗ ಆತನು ಶರ್ಕರಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಿಗಾಗಿ ಈ ಜಿಂತನೆಯು ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಮುಖಾಂತರ

ತನ್ನ ಅಯ್ಯಿಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ದೇವರು ಕೈಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಮಾರು ಮುಖ್ಯ ಕೈಲ್ತರಗಳಲ್ಲಿ
ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು.

ಮೌದಲನೆಯ ತ್ರಂಪುವ ಕೈಲ್ತರವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ್ವಾರಿದೆ. ಮಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳು
ನಾಕಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಯ ಕಾನೂನಿನ ಸೀತೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರು
ತಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಹರಡೆತಿ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ದಂಡಿಸಬಾರದು, ಇಲ್ಲವೇ ಕೆಟ್ಟದ್ವಾರಿ
ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು (ಬಿಂಜೆಜನಕಾಂಡ 22:21ವೇ 23:9ವೀ ಯಾಜಕಕಾಂಡ 19:3).
ಎರಡನೆಯ ಮೌದಲನೆಯದು ಉದಾಹರಣೆಯ ಉದಾರರೆಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದೆ, ನುಗ್ಗಿಯ
ಸಮಯದಲ್ಲ ಅವರು ಧೃತ್ಯೇ ಹಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಬಳ್ಳಗಳಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೆಲದ ಚೇಲೆ
ಜಡ್ಜ ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು ಬಡವರು ಮತ್ತು ಹರಡೆತಿಗಳ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು
(ಯಾಜಕಕಾಂಡ 19:10). ಮೂರನೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಜನಲಾಗಿ
ಚಿಂತಿಸುವಾತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿಲಂದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಹಂಕ್ರಿಸು
ತ್ವರಿಂಬುವದನ್ನು ತೊಲಿಸುತ್ತದೆ.

“ಆ ದೂಡಿಸಿದವನನ್ನು ಹಾಕಿಯಿದ ಹೊರಗೆ ಒಯ್ಯಬೇಕು. ಅವನ ದೂಡಿಯ
ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನಿಷ್ಟನಂತರ
ಸಮಾಹರಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದು ತೊಲ್ಲಬೇಕು.”

“... ಅನ್ನಲಾಗಾಗಲ ಸ್ವದೇಶದವರಿಗಾಗಲ ಹಕ್ಕಾತಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ
ವಿಧಿಯರಿಂದು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನು” (ಯಾಜಕಕಾಂಡ
24:16, 22).

ಎಲ್ಲಾ ಜನಲಾಗಿದೇವರ ಕಾಳಜಿ ವರ್ಣಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವ ಎರಡನೆಯ
ತ್ರಂಪುವ ಕೈಲ್ತರವು ಜರ್ಮಿಯಾಗಿದೆ. ಬೈಲಿಯನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿ ವಾಜಕನು ಯೋಳನ ಕಥೆಯ
ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಿತಯಿಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಓಮದಕ್ಕಿಂತ - ಮುಂಜಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮಿಲ್ಲ
ಹೆಚ್ಚಿದವರು ಯೋಳನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಬಿಂಬ ನುಂಗಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ
ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಕ್ರಿತ್ಯ ಪೂರವ ಎಂಟನೆಯ ಶರ್ತಮಾನದಲ್ಲ ನಜರೆತಿಗೆ ನಬ್ಬಿಂದ ಒಂದು
ರೂಪದಲ್ಲ ಅವನು ಜೀವಿಸಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎರಡನೆಯ ಯಾರೆಂಬಾಗುಂನು
ಇನ್ನಾಯೇಂದು ಅರಸನಾಗಿದ್ದನು. ಅಶ್ವಾರ ನಾಮೂಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ
ಸಿನೆವೆಯ ಜನರು ದುಷ್ಪರಾಗಿದ್ದಲಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಾಶನಿದ ನಂದೆಶವನ್ನು ನಾರಲು
ದೇವರು ಯೋಳನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಹೊಗೆಲು ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ದೇವರ
ಅಪ್ಯಂತೆ ಅನಂತರದಲ್ಲ ಬಿಧೀಯನಾಗಿ ಆ ಹಣ್ಣಿಲದಲ್ಲ ತುಸಂಗಿಸಿದನು. ದೇವರ
ಕೊಳಿದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾನನಾಂತರ ಹಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ
ನಂದೆಶವನ್ನು ನಿನೆವೆಯವರು ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಮಾನನಾಂತರ
ಹಣ್ಣಿರು ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಘ್ರಾಂತನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಆದುದಲಿಂದ ಅವರು ಉಳಣಲ್ಪಿಟ್ಟರು.

ದೇವರು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದ ದೇಶದ ಜನರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಹೇಗೆ
ಒದಗಿಸಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೌದಲನೆಯ ಕೈಲ್ತರ ತೊಳಿನುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ
ತಮ್ಮನ್ನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧಿನರತೆಯಲ್ಲ ಹಣ್ಣಿಕೊಂಡು, ಅದರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು
ಅನುಸರಿಸುತ್ತ ಅದರ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಹಡೆಯಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವದಲಿಂದ
ಅವರು ಇನ್ನಾಯೇಂದು ದೇವರಿಗೆ - ಯಿಹೋವಾನಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯನ್ನು
ತ್ರಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರಿಂತ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅಧಿನರಲ್ಲಿದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ

ಹರದೇಶಿಯಾದವರಿಗೆ ನಿಲಾಕ್ಷೇಯ ನಂಡೆಶವನ್ನು ದೇವರು ಒಪನಿಸಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರವು ತೋಲಿನುತ್ತದೆ. ಅಶ್ವಯೋರು ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಜಕೆಯಾಟ್ಟ ಅತನ ಘೋಳಿತ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಧೀಯತೆ ತೋಲಿಸಿದ್ದಲಿಂದ ಅವರು ಉಣಿನಲ್ಲಿಟ್ಟರು (ರೋಗ 3:5, 10). ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಲೋಕದ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ನಂಬಾತರು ಅಶ್ವಯೋರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಿಪುದು ನುಲಭವಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಿಖದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಜ್ಞಕ ತಂತ್ರದಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರು ದೇವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಜನರ ಈ ದೊಡ್ಡ ನಂಬ್ಯೆಯ ಹೋಲಿನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಅನ್ಯಜನಾಂಗ ಜಗತ್ತಿನ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಬೀರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು:

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದ ಅನ್ಯಜನರು ನಾನ್ಯಭಾವಿತವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲ ಹೇಳಿ ದಂತೆ ನಡೆದರೆ ಅವರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದರೂ ತಾದೇ ತಮಗೆ ಧರ್ಮಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬೆಂದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಅವರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಮುಖ್ಯ ತಾಷ್ಟಯೇ ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋಳಣಿಸಿಹುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸಹ ನಾಳ್ಕಿ ನುಡಿಯತ್ತರೆಂಬೆಂದು ಅದರ ಯೋಜನೆಗಳು ವಾದಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಂತೆ ಇದು ತಹ್ತಲ್ಲವೆಂದು ನೂಡಿಸುತ್ತವೆ. ನಾನು ನಾಯಕ ಸುಖಾರ್ಥಯಲ್ಲಿ ಬೋಳಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ದೇವರು ಯೇಂನು ಶ್ರೀಸ್ತಾನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರ ಗುಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಿಜಾಲಿನುವ ದಿನವು ಬಾರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ತಿಖದು ಬಾರುಪುದು (ರೋಗಮಾತ್ರ 2:14-16ಷ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಾಗಿ ಓದಿ: ರೋಗಮಾತ್ರ 1:18-2:16).

ನಾರ್ವತ್ರಿಕ ತಂದೆಯಾಗಿ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಶ್ರೀತಿನುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದೇ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ತನ್ನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನ್ನೇ ಆ ಇಜ್ಞಾಯಾ ಅಯ್ಯಿಯ ತಂದೆಯಾಗಿಯಾ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಎಲ್ಲ ಜಾಲಿಗಾಗಿ ದೇವರ ಕಾಳಜಿಯಾಗ್ನಿ ನೋಡುವ ಮೂರಗೆಯ ಶ್ರಮುಳ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಪ್ರವಾದನೆ. ದೇವರು ತಾನಾಯ್ಯಿಕೊಂಡ ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಡಿಸಿದಂತೆ ಅತನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ವಾಗ್ಣಾನದ ಮುಖಾಂತರ ಅವರ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಸುತ್ತದೆ ತಡೆಗೆ ತಡೆಯಲು ಹಾರಂಜಸಿದನು. ತನ್ನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಅಯ್ಯಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾಡಿದ ವಾಗ್ಣಾಗಳನ್ನು ನಂಜಗಸ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಣಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಈ ವಾಗ್ಣಾಗಳ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ದಾಖಿನಲ್ಲಿಟ್ಟವುಗಳು ಬಹಕವಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳೂ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟೊಂಡವುಗಳೂ ಆಗಿದ್ದವು. ಹೆಚ್ಚಾದವುಗಳು ನಿತ್ಯವಾದಪುಗಳಾಗಳೇ ಇಲ್ಲವೇ ರದ್ದುಹಡಿಸದಂಥವುಗಳಾಗಳೇ ಅಗಿರಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ “ಹಿಂತು ಜನಾಂಗದ ತಂದೆಯಾಗಿ” ಅಲ್ಲಿಹಾಮನನ್ನು ದೇವರು ಅಯ್ಯಿಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅತನ ಅಯ್ಯಿಯ ವಾಗ್ಣಾನದಿಂದ ಪ್ರಕಳನಲ್ಲಿಟ್ಟು (ಅದಿಕಾಂಡ 12:1-3). ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಶರತ್ತುಗಳು ಕೂಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದಲ್ಲದೆ “ದೇವರು ಅಲ್ಲಿಹಾಮನಿಗೆ, ‘ನೀನಂತರ ನನ್ನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯಬೇಕು. ನೀನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದ ನಿನ್ನ ಸಂತತಿಯವರು ಎಲ್ಲ ತಲತಲಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯಬೇಕು’” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಅದಿಕಾಂಡ 17:9). ನನ್ನತಿಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿತ್ತು ಅಲ್ಲಿಹಾಮನು ದೇವರನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ ನಂಬಿದನು. ಅಲ್ಲಿಹಾಮನು ತನ್ನ ಬಿಳಾನದ ಪರಿಳ್ಳೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಸಿಂತಕೊಂಡಾಗ, ದೇವರು ಅವಸಿಗೆ, “ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತ್ರ

ಕೇಳಿದ್ದಿಲಂದ ಭಾವಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾರ್ಥಗಳನ್ನ ಸಿನ್ಹ ನಂತರಿಯ ಮೂಲಕ ಅಶೀವಾದ ಪುಂಬಾಗುವದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆನು (ಆಡಿಕಾಂಡ 22:18).

ಮೊಲೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಪು ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನ/ಸೀನಾಯಿಯ ಬಜಯಿಲ್ಲ ಕೂರಂಭವಾದ ತನ್ನ ಜನರೊಂದಿನ ಬಡಂಬಡಿಕೆಯ ನಂಬಂಧದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಸಿಯಮದ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಹ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ದೇವರ ಅಯ್ಯುಕೆಂಡ ಜನಾರ್ಥ ಈ ವಾಗ್ದಾನಗಳ ಸಿತ್ವಾದಪುರಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿದೆ ಶರತ್ತುಗಳ ಇಲ್ಲಿದಪುರಗಳಾಗಿ ರೂಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಇಳ್ಳಿಗ್ರಾಂತಿಲ್ಲ ಒಂದು ಈ ಭೂಲೋಕದ ವಾಗ್ದಾನ ಪನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. “ಸಿನ್ಹ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಸನ್ನಾಖಿನಬೇಕುಬೆ ಸನ್ನಾಖಿಸಿದರೆ ಸಿನ್ಹ ದೇವರಾದ ಯಿಹೋಽನು ಸಿನಗೆ ಅನುರೂಪಿಸುವ ದೇಶದಲ್ಲ ಸೀನು ಬಹುಕಾಲ ಇರಬಿ” (ಅಂಜೋಳಿಸ್ಕಾಂಡ 20:12). ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಬಹುದು. ವಿವರಣೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಷ್ಟಿಗಾಗಿ, ಧರ್ಮಾಂಶದೇಶಕಾಂಡ 26:16-30:20ರಲ್ಲ ಕಂಡು ಬರುವ ಮಹಾ ಬಡಂಬಡಿಕೆಯು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸೋಳೊಣ. ಇಲ್ಲ ದೇವರ ಪರವಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ/ಬಿಧೀಯತೆ/ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪೂರಣ ನಂಬಂಧವನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ಜನಾರ್ಥ ಭಾಗವಾಗಿ ನಂಜಕೆಯನ್ನು/ಬಿಧೀಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ಸೋಳುತ್ತೇವೆ. ನಂಬಂಧವನ್ನು ಕಾಡುಹೊಂಡು ಹೋಗುವಲ್ಲ ಸೋಳುಹೋಗುವದಲಂದ ನಾಶವನ್ನು ಸೋಳುತ್ತೇವೆ. ತುನ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್‌ಲಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ಲಾಕಿಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಮೇಲನ ಎಲ್ಲಾ ಭಾವನೆಗಳ ದೇವರ ಜನಾರ್ಥವು ಪೂರಣವಾಗಿ ಸಮಾಧಿಯ ಅಂಚಿನ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದವರಾಗಿರಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ “ಅನಂತರದ ಜೀವನದಲ್ಲ” ಬಿಸ್ತುಲಿನುವ ದೇವರು ಕೂಡುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದವರಾಗಿರಲ್ಲ ಎಂದು ಅಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತ್ರಾದಿಗಳ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬನು ತಿರುಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಕರ್ತೃಗಳ ಎಷ್ಟು ವಿರಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವೆ ಎಂಬುದು ಆಷ್ಟುಯಕರವಾದದ್ದಾಗಿದೆ.

ಅರೆನ ದಾಖಿಲನು ಬತ್ತೆಬಜಂದ ಜನಿಸಿದ ರೋಗಿಯಾದ ತನ್ಹ ಮಗುಬಿಗಾಗಿ ಶ್ರಾಂಕನುವದನ್ನು ಕಂಡುಹೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮಗುವು ಸತ್ಯ ಹೋದ ನಂತರ ದಾಖಿಲನು ಆರಾಧಿಸುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ವೃತ್ತಹಿಸಿದನು. ಅವನ ಸೇವಕರು ಆಜಯಿಂಬಂದು. “... ಈಗ ಸತ್ಯದ್ವನಲ್ಲಾ, ನಾನೇಕೆ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು? ಅವನನ್ನು ಹಿಂಡಿಕ್ಕೆ ತರುವುದು ನಿನ್ನಿಂದಾದಿಲೇ? ನಾನಾಗಿ ಅವನ ಬಜಗೆ ಹೋಗಬೇಕೇ ಹೋರಬು ಅವನು ನನ್ಹ ಬಜಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೊಟ್ಟನು” (2 ಸಮುದೇಲ 12:23). ಇದು ಅವಲಗೆ ದಾಖಿಲನ ವಿವರಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮರಣದ ನಂತರದ ಜೀವನದಲ್ಲ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ತುಲಿನುವದರ್ಥ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರಿಗಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.²

ತ್ರಾದಿಗಳ ಬರಹಗಳ ಇತರ ಹೊರಗಿನ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಮರಣಾನಂತರದ ಜೀವನದ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ಬಹಳ ನಲ ದೃಢಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (ಸೋಳಿಲ ಯೋಬ 14:7-14ಬಿ ಕೀರ್ತನೆ 16:9-11ಬಿ 73:24-26). ಅನಂತರದ ಜೀವನವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಹೇಳಕೆ ಹೀಗಿದೆ: “ದೇವರು ನನ್ಹ ಶ್ರಾಂಕನ್ನು ವೃತ್ಯಾಕ್ಷರಿಂದ ತಿಳಿಸುವನುಂಟಿ ಯಾಕಂಡರೆ ಆತನು ನನ್ಹಿಸ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುವನು” (ಕೀರ್ತನೆ 49:15).³

ತ್ರಾದಿಗಳ ಬರಹಗಳ ಕಡೆಗೆ ನಾವು ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಎರಡು ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವವು. ಮೊದಲನೆಯಾದ ಯಾಹಾಯ 26:19ರಲ್ಲ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ “ಮುತ್ತಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಒತ್ತಿ

ನಿನ್ನ ಜನರು ಬಧಾತುವರು, ನಷ್ಟಪರ ಹೇಗಳ ಜೀವದಿಂದೆಳುವವು, ಮಹೀನಿಣಿ ಪರಿಷಿಸುವವರೇ, ಎಷ್ಟಕ್ಕು ಹಷಟದ್ಯಸಿ ಗೃಹಿಲಿ! ನಿನು ಸುಲಯಾವ ಇಬ್ಬನಿಯ ಜ್ಯೋತಿಂ ಯ ವಾದಷ್ಟು ಭಾಬಿಯ ಸತ್ತವರನ್ನ ಹೊರಹಡಿಸುವುದು” ಈ ವಜನವು ಬಜಲೋನಿನ ನೆರೆಯಂದ ಯೆಹುದ್ಯರ ಇಡುಗಡೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರು ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿಗಿಧ್ಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವಲಗೆ ಇದು ಹೊನ ಏಹಾಡು, ಜಿಂದನ, ನ್ನಾತಿತ್ಯ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಅಲಯದಲ್ಲ ತಮ್ಮ ದೇವರೂಂದಿಗೆ ಹೊನ ನಂಬಿಂಥವನ್ನು ನೂಜಿಸಿತು. ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರವಾದ ಸಮಾಜಾರಪು ದೃಷ್ಟಿಕ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಾದ್ಯಾದಲ್ಲ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಯೊಂದಿನ ವಾಚಕಲಗೆ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ತತ್ವವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಪುನರುತ್ಥಾನದಲ್ಲ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲದ ಪರಾರಿದ್ದರೆ ದೇವರ ಜಿನಾಂದ ನಂತ್ರಾಂಣ ಪುನರುಜ್ಜೀವನವನ್ನು ವಿಚಲಿಸಲು ಪುನರುತ್ಥಾನ ನಾಷ್ಟಪ್ರ ಅಥವಿಲ್ಲದ್ವ ತಪ್ಪಿ ಅಥವಾದಿಕೆಂಬ್ಲುಪರಂಥದ್ವ ಇಲ್ಲವೇ ತಪ್ಪಾಗಿ ನಡಿಸುವಂಥದ್ವ ಆಗುತ್ತಿತ್ತದೆ. ಹಿಂಗೆ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ ನಾದ್ಯಾತ್ಮವಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ವಾಸದ ಮೇಲೆ ದೇಹದ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಿಲಾಳೆಯ ಬಲವಾದದ್ವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಉಲ್ಲೇಖವು ದಾಸಿಯೀಲ 12:2, 3 ಇರುತ್ತದೆ:

ದೂಜನ ನೆಲದೆಂಬಿಗೆ ದಿಂಫಾ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವವರಲ್ಲ ಅನೇಕರು ಎಷ್ಟಕ್ಕು ಕೆಲವರು ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಕೆಲವರು ನಿಂದನ ನಿತ್ಯ ತಿರನ್ನಾರಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ಇಂದಿನಿಂದ ತೆಂಜೊಂಮಾಯಿವಾದ ಅಕಾಶಮಂಡಲದಂತೆ ಶ್ರುತಾಶಿಸುವರುಳೆ ಬಹು ಜನರನ್ನು ನೀತಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದವರು ಯುಗಯುಗಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಹಾಗೆ ಹೊಳೆಯಿವರು.

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳ ನಾಲ್ಕು ತ್ರಮುವ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ: (1) ಅನೇಕರು ಪುನರುತ್ಥಾನವು ನಿತ್ಯ ಜಿವನದಲ್ಲ ಪರಿಪೂರ್ಣಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯ ಅನುಭವಿಸುವರು. (2) ಇತರರು, ಅದು ನಾಜಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ನಿತ್ಯ ತಿರನ್ನಾರಿಗಳನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. (3) ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಪರಾಯಾಕರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲ “ಹೊರಗೆ ನಿಲ್ಲುವರು.” (4) ನುವಾತಿಕರು, ಅವರು ನೀತಿಗೆ ನಡಿಸಿದವರೂಂದಿಗೆ ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೂ ಉಜ್ಜುಳಿಸುವರು.

ನಾಂತರದಯನ್ನ ಬೈಬಿಲನ ಹಾಂಡಿತ್ಯಪ್ರ ಯೊಂದಿನ ಗ್ರಂಥವು ಶ್ರೀ.ಪೂ. ಎಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಏಂಜನೆಯ ಶತಮಾನದ ಘಾರಂಭದಲ್ಲ ಹಾಗೂ ದಾಸಿಯೀಲನ ಗ್ರಂಥವು ಶ್ರೀ.ಪೂ. ಅರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಪ್ರ ಎಂದು ನಂಬಲ್ಪದೆ. ಅಲ್ಲಾಹಾಮನ ನಮಯಿದಿಂದ ಎಟಿಕೆ ಮಾಡಿ, ತಡವಾದ ನಮಯದಲ್ಲ ಅನೇಕರು ಮಹಾ ಆಶಿಂವಾದವಾಗಿರುವ ಸತ್ತವರ ದೇಹದ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರವಾದಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ದೇವರು ಘೂರಂಭಿಸಿದನು. ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರವಾದ ನೋಂಪು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗೆ, ದೇವರು ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಹಾತ್ರ ನೆರವೇಲನುವ ನಮಯ ಬಂದಿತು.

ಶ್ರುತಿಪಂಚಯ ಶಾಸ್ತ್ರ

ದೇವರನ್ನು ನಿತ್ಯನಾದ ತಂದೆಯಂತೆ (ದೃಷ್ಟಪಕ್ಷದಲ್ಲ), ನಾವರ್ತಿಕ ತಂದೆಯಂತೆ (ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲ) ಮತ್ತು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ತಂದೆಯಂತೆ (ಬಾಗ್ನಾನದಲ್ಲ/ಇಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ) ನೋಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾವರ್ತಿಕ ತಂದೆಯಾದ ಆತನ ಹಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಆಯ್ದುಮಾಡುವ ತಂದೆಯಾಗಿ ಆತನ ಹಾತ್ರ ಹೇಗೆ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಇರುವವು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆಯ್ದುಮಾಡುವ ತಂದೆಯ ಹಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯಾಗಿ ಆತನ

ಹಾತೆ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅವಲಂಭಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಜದ್ದೆಂದೆ. ಈಗ ನಾವು ಅತ್ಯಿಕ್ತ ತಂಡರ್ಯಂತೆ ದೇವರ ಹೆಚ್ಚು ಬಿವರಣೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡೋಣ.

ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಂಗತಿಗಳು ಶಂಪನುವದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಟನಲ್ಲಿರೂ ಅದು ನಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಿಲತ್ತೆಯ ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಮಹಾ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಲೀಂ ಓಫಷು ಉತ್ತಮ ದೃಷ್ಟಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಲೀಂ ಓಫಷು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದೇ ಶಂಪವಾಗಿದ್ದರೂ ಒಬ್ಬ ಶಂಪಾರನು ಟಿಬಿನ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನದನ್ಯನಿಗೆ “ದಂಡವನ್ನು” ಕೊಡುವಾಗ ಒಬ್ಬರನೆಂತರ ಒಬ್ಬರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದೇವರೂ ಸಹ ತನ್ನ ಮಾರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಹಾಯೋಜನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಡರ್ಯಾದ ದೇವರು ಕೇಂದ್ರ ಹಾತುವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಇದು ಅತನ ಸಂಕ್ರಾಂತೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಖಿತಿಗೊಳಿಸುವದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ದೇವರ ಪ್ರಗತಿಪರ ಪ್ರಕಟಣೆ ಎಂದು ನಾವು ಕರೆಯುವಂಥಿಗೆಲಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ದೊರೆತಿದೆ. ಪುನರುತ್ಥಾನದ ವಿಷಯದ ಹಡುಕುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಮೊದಲನ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲ ಮರಣಾನಂತರದ ಜಿವನದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲ ದೇಹದ ಪುನರುತ್ಥಾನವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಒಂದಿಗೆ ಗೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹತೇ ಒಂದಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ “Sheol” ಎಂಬ ಹದದ ಲುಪ್ಯೋಗಿದ ನುತ್ತಾನ ಅನ್ನಷ್ಟಕೆಯಿಂದ ಇದು ಬಂದಿರುವದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.⁴ ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಯೀಶಾಯ ಮತ್ತು ದಾಸಿಯೇಲನ ಪ್ರಾಧಿಕ ಪ್ರಸ್ತಾಪದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೊಳಿದುತ್ತೇ ನೇರಂಬಾದ ಹೇಳಕೆಯ ಸತ್ಯವರ ದೇಹದ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಯೀಶಾಯನ ಇಲ್ಲವೇ ದಾಸಿಯೇಲನ ಹರವಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆಯ ಹಲಿಣಾಮಾದಾದ್ವಾರಿಯವದಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಪ್ರಾಧಿಗಿಣಾಗಿ ಅವರು ದೇವರ ಪ್ರವಾದನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡರು.

ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಯೀಶುವಾದ ದೇವರ ಪ್ರಗತಿಪರ ಪ್ರಕಟನೆಯು ಇನ್ನೊಂದು ಲೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಿಷಿತುತ್ತದೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಜನಲಿಗ ಮೊಳೆಯು ಮಾತಾಡಿದಾಗ “ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಧಿಗಿಣಿ” ನಾಜಿಸಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ:

ನಿಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನು ನಿಮ್ಮ ನಕ್ಯಾದರರಲ್ಲಿ ನನ್ನಂಥ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು (ಸಿಮಗೆ) ವೀರಣಿಸುವನುಂಟಿ ಅವಸಿಗೇ ನಿಂತು ತಿಬಿಗೊಡಬೇಕು. ... ಇವರ ಸ್ವದೇಶದವರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂಥ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಅವಲಿಗೇನ್ನುರ ವೀರಣಿಸುವನುಂಟಿ ಅವನ ಬಾಯಂದ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುವೆನು, ನಾನು ಅವಸಿಗೆ ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವನು. ಅವನು ನನ್ನ ಹೆನಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಯಾರು ತಿಬಿಕೊಡುವದಿಲ್ಲವೇ ಅಂಥವರನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಸುವೆನು (ಧ್ಯೋಹದೇಶಕಾಂಡ 18:15-19).

ತನ್ನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲ, ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಬಹುಶ ದೇವರ ನೆಂಬಕಲಿಂದ, ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಂದ ಮಾತಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರ ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳ ಧ್ವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬಹುದು. ಇದು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಚೋಲ, ಯೀಶಾಯ, ಯಹೋವೀಲ, ಹಾಗೂ ಅವೇನರಂಥ ಜನಲಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾರಲ್ಪಟ್ಟತ್ತ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ದೇವರ ಪ್ರಸಾರವಾದ ಪ್ರಕಟನೆಯಿಂದ ಹೊನ್ನ ಒಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವಾದನೆಯು ಯೋಗ್ಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಂಶಾಂದಿಗೆ ಉಧ್ವಿಷಿಸುವದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. “ಇನ್ನಾಯೇಲು

ಜನರನ್ನು” ಒಳಗೊಂಡ ಜನರ ಗುಂಪಿಗೆ ಮೇಸ್ಸಿಯನಾದ ಯೀಲನುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಳೆಯ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅತನು ಎಚ್ಚನಲ್ಲಿದ್ದವ, ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳ ಪ್ರಾದಿಯಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇತುನು ವಿವರಿಸಿದನು.⁵

ಬೈಬಿಲುನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಏರಡನೆಯ ಪ್ರಗತಿಪರ ತ್ರೈಟನೆಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಬಂದಧ್ಯಕ್ಷೆ ನಮ್ಮೆ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೇಲೆ ನೇರವಾದ ಹಲಿಣಾಮು ಜಿಲ್ಲೆತ್ತದೆ. ಹೊದಲನೆಯದು, ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ನಮಗಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಯೋಜನೆಯ ದೇವರಿಗಿತ್ತೆಂದೂ ನಾವು ನೊಳಿತ್ತೇವೆ. ಅದು ಭಾಗಭಾಗವಾದದ್ವಾರಾಗಲೀ, ಜಕ್ಕಷ್ಟುಗಳಿಂದ ಕೇಂದ್ರಿಕಲನಲ್ಪಟ್ಟಾಗಲೀ, ದೇವರ ಹರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಲೀ ಅಗಿರಲ್ಲ. ಏರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅತನು ಹರವಾಗಿ ನಮಗೆ ಸ್ವಷ್ಟಹಿನಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯು ಅದರ ಹಲಿಣಾಮು ಕೆತ್ತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತಕರವಾಗಿ ತ್ರೈಟನಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದನ್ನು ನಮನಿಸಲು ನಾವು ಶಕ್ತರಾಗಿಯವರದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಶಕ್ತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಜಗತ್ತಿನೊಳಿಗೆ ಮೇಸ್ಸಿಯನಾದ ಯೀಲನುವಿನ ಬರೋಳಣದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ತ್ರಜಾರ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದಿಕ್ಷತನಾದಾತನು ಎಂಬಂತೆ ಹೊಳೆಯು ಅತನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಹೆಚ್ಚೆ ಒಡಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ ಮೇಸ್ಸಿಯನ ಕುಲಿತ ವಾಕ್ಯಗಳ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ.⁶ “ಮೇಸ್ಸಿಯ” (ಹಿಬ್ರಾ: mashiah; ರೀತೆ: ಕ್ರಿಸ್ತುನಾ) ಹದು ಅಥ “ಅಜಿಷ್ತ”⁷

ಅನ್ಯಾಯೀಲನ ಅರನನನ್ನು “ಆನಂದ ತೈಲದಿಂದ” ದೇವರು ಅಭಜೆತಿನುವದನ್ನು ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ಹೇಳಿದನು:

ದೇವರೇ, ನಿನ್ನ ಸಿಂಹಾನನವು ಯುಗಯುಗಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದುಬೇ ನಿನ್ನ ರಾಜದಂಡಪು ನಾಯಿನಾಥಕರವಾದದ್ದೇ. ನಿನು ಸಿತಿಯನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಿ, ದಷ್ಟತನವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದಿಬಿ
ಆದದಲಂದ ದೇವರು, ನಿನ್ನ ದೇವರೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಜೀವಿಗಾರಿಗಿಂತ
ಲಂಸ್ತತ ನಾನಕ್ಕೆ ವಿಲಿಸಿ ಆನಂದ ತೈಲದಿಂದ ಅಭಜೆತಿಸಿದ್ದಾನೆ
(ರೀತೆನೇ 45:6, 7).

ಪ್ರಗತಿಪರ ತ್ರೈಟಣಿಯ ತೊರುವಿಕೆಯಿಂದ ನಾವು ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ತನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನು ಮೇಸ್ಸಿಯನಂತೆ ದೇವರು ಆಯ್ದುಮಾಡುವದನ್ನು ನೂಡಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆನ್ನು ಕಂಡು ಹೊಳ್ಳಿತ್ತೇವೆ (ಅಜ್ಯಯ 1:8, 9).

ತನ್ನ ಕುಮಾರನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ವಿನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು ದೇವರು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು ಇಲ್ಲವೇ “ಅಭಜೆತಿಸಿದನು”? ಈ ತುಂಬಿಗೆ ಉತ್ತರವು ಅತೀ ಮುಖ್ಯ ವಾದ ಹೇಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿಯಾದ್ದು. ಯೋಹಾನ 3:16, 17ರಲ್ಲ ಉತ್ತರವು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಹೊಳ್ಳಿತ್ತೇವೆ:

ದೇವರು ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಎಣ್ಣೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಟ್ಟೆ ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಕುಮಾರನನ್ನು ಸೌಭ್ಯನುವೇ ಅತನನ್ನು ನಂಬಿವ ಇಬ್ಬಾದರೂ ನಾಶವಾಗಿದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ಹಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅತನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿನು. ದೇವರು ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ಮುಖಾಂತರ ಲೊಕಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಅತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನೇ ಹೇರತು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾಗಿಯಾಗಿ ಅದೆ, ಆ ಹಾಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಮುಖ್ಯನು”

1 ತಿಮೋಥಿ 1:1ರಲ್ಲ ಹೌಲನು ಈ ನಕ್ಯವನ್ನು “ತ್ರಿಸ್ತ ಯೀಲನು ಹಾಟಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವದಕ್ಕೆನ್ನುವುದು ಈ ಲೊಕಕ್ಕೆ ಬಂದನು ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವು ನಂಬತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ಅದೆ, ಆ ಹಾಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಮುಖ್ಯನು”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಬಿವೋಳನೆಯ ಬಗೆಗಿನ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಯೋಜನೆಯಿರುವಿರೋ? ಮನುಷ್ಯನು ಹಾಡ ಮಾಡಿದಾಗ ದೇವರು ಯಾಕೆ ನುಮ್ಮನೇ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿಡುವಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ನೇರ ವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮಾನವನನ್ನು ರಚಿಸಿ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾಕೆ ಮುಗಿಸಿ ಇಡಲ್ಲ ಎಂದು ಅಜ್ಞಯುಂಪಡಿರೋ? ಹಿಂದಿನ ಯುಗಗಳಿಂದ ಆತನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ನೂಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ ತೊಂದರೆಗಳು ದೇವರ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಶುಲದ ಸ್ವಭಾವದ ಕಾರಣದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆಯಂದು ನೂಡಿನವುದು ಅತಿಯಾಗಿ ಹಾನಿಸ್ತುದಾರಿ ತೊಲುತ್ತದೆ - ಆದರೆ ಅದು ನತ್ಯ ವಾಗಿದೆ.

ದೇವರ ಹಾಗೂ ಮಾನವನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ತುಮುಲ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. ದೇವರು ಪ್ರೀತಿನುವಾತನೂ, ಹವಿತ್ರನೂ, ನಾಯಿವಂತನೂ, ಕೃಷಣಪೂರ್ ಕ್ಷಮಿಸುವಾತನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಮಾನವ ಸ್ವಾಷಿಯ ದೇವರಂತೆ ಶುದ್ಧವಾದಗ್ರಾಹಿಯೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಷಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಾಗುತ್ತಾನೆ. ಪುರುಷನ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯ, ದೇವರ ಸ್ವಾಷಿನುವಿಕೆಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಪ್ರೀತಿಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತದೆ. ಕರ್ತವ್ಯದ ಪ್ರೀತಿಯಂದ ಅಲ್ಲ ಅದರೆ ಹರಣ್ಯರ ಪ್ರೀತಿಯಂದ ಆಗಿರುವಂಥಢ್ಳು. ದೇವರಿಗಾಗಿರುವ ಮಾನವ ಜಿವಿಗಳ ಪ್ರೀತಿಯ ಲುತ್ತರವು ನಿಜವಾದದ್ವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಅಯ್ಯಿ ಮಾಡುವುದು ಅರಬೇಕು. ಪ್ರೀತಿನು ವದನ್ನು ಅಯ್ಯಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ದೇವರ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಶಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕುಷಣ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಸಂಬಂಧವು ಪ್ರೀತಿಯದ್ವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಯಳ್ಳದ್ವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರನ್ನು ಕೃಷ್ಣನುವಿಕೆಯನ್ನು ಬಂದಲು ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೃಷ್ಣಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತೆಂದಾನಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಲಿಂದ ಅವರು ತಹ್ವಾದ ಅಯ್ಯಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ದೇವರ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ವಭಾವದ ಹಾಗೂ ಮಾನವನ ಹಾಸಫಲತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇವರಿಗೂ ಮಾನವರಿಗೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಡುತ್ತ ಉಂಟಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿನುವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ದೇವರು “ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೋದವರನ್ನು” ಹರಣ್ಯರ ಪ್ರೀತಿಯ ಅನೋಖನ್ಯತೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ತರಲು ಸಂಪರ್ಕಸಿದೆನು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ತೊಡಕೆನ ಸಂಗತಿಗಳಿದ್ದವು. ಅವರ ಹಾಷಭಲಿತ ಸ್ತ್ರೀತಿಯಲ್ಲ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರದವನಾಗಿದ್ದನು. ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ನರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶುದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ನರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶುದ್ಧತೆಯ ಅಶುದ್ಧತೆಯಿಂದಿಗೆ ಬಿಶ್ವವಾಗಲಾರದು. ದೇವರು ನರವನಂತ್ರಾಣವಾಗಿ ನಾಯಿವಂತನಾಗಿರವದಲಿಂದ ಆತನು ನುಮ್ಮನೇ ಅವರ ಹಾಸಫಲನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾರನು. ಹಾಸವು ಕ್ರಯಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಯಿವು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿತ್ತದೆ.

ನರ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ದೇವರ ಜ್ಞಾನವು ಈ ಜಯನಲಾಗಿದ ಜಕ್ಷ್ಯೆಂದು ತೊಲು ವದಕ್ಕೆ ಆತನ ಹಲಹಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಬೈಬಲನಲ್ಲಿ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಿಲ್ಲಿಟ್ಟಿದೆ ಹಾಗೂ ನಾಬಿರಾಯ ವಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಲಿಲ್ಲಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಅಖಿಯಾದಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಆತನ ಕರೆಯಿವದರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಜನರು ಬ್ರಹ್ಮಾರಥನೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹಲೇಷಿಸಿದ್ದನ್ನು, ಆತನ ಅಜ್ಞಯನ್ನು ಬೀಳಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸುವಾಗ ಅಜ್ಞಯುಂಪಡಿದೆ. ಆತನ ಅಪಾರವಾದ ತಾಳ್ಳು ಹಾಗೂ ದೀಪಕಾಂತಿಯ ಬಗ್ಗೆ

ನಾವು ಆಜ್ಞಾಯಂತಹದ್ವೈವೆ. ಅತನು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮೂಲಾಂತರ ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಿರಿಗಿ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ ಇದ್ದನು. ಅವರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜಿನಾಂಗರಜಿಗೆ ಆಜೀವಾದವನ್ನು ತರುವ ಮೇಸ್ಟೀಯನ ಆಗಮನದ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಬಂದನು.

ಅಂತಿಮ ಪಲಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದು ನುಲಭವಾದ ಪಲಹಾರವಾಗಿರಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅದು ಪಲಹಾರಣವಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾದ, ನ್ಯಾಯವಂತನಾದ ಹಾಗೂ ಪ್ರೀತಿನುವ ದೇವರ ಯಾವುದೇ ಗುಣಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಲಹಾರವಾಗಿತ್ತು. ಅತನ ಪಲಹಾರವು ಶುದ್ಧವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಮಾನವರು ಅತನೊಂದಿಗೆ ನಂಧಾನವಾಗಿತ್ತೇ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಲಹಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಆಯ್ದೆ ಮಾಡುವ ತರದೆಯಾಗಿ ದೇವರು ತಾನಾಯ್ದುತ್ತೇಂದು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅನೇಂದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ನಾವು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ ಅಬ್ರಹಾಮನ ವಂಶದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಸ್ಟೀಯನು ಬರುವನು, ಅತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜಿನಾಂಗರಳ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿಕವಾಗಿ ಅತನು ಮಾತಾಡಿದನು. ಅದುದಲಿಂದ, ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನು ತನೋಂದಿಗೆ ನಂಧಾನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟೆ ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ದೇವರು ತನಗಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹಾತುವನ್ನು ಯೋಜಿಸಿದ್ದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ನಾವರ್ತಿಕ ತಂದೆಯಂತೆ ದೇವರ ಹಾತವು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನಾಕಷ್ಟಾದ್ದು ಅಗಿರಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆಯ ಅತನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಲಭ್ಯಿಸಿರುವ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರ್ಗಸಿದ್ಧ ಮಾಡಲು ಅತನು ಜಿನಾಂಗದ ಆಯ್ದೀಯ ತಂದೆಯಾದನು. ಅದುದಲಿಂದ ನಾವರ್ತಿಕ ತಂದೆಯಂತೆ ಅತನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಇಲ್ಲವೇ ಅಯ್ದೆ ಮಾಡುವ ತಂದೆಯಂತೆ ಅತನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅಂತಿಮ ಪಲಹಾರವಾಗಿ ಆತನಿಂತ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದವುಗಳ ಅಗಿರಲ್ಲ.

ವಿಮೋಚನೆಯ ಯೋಜನೆ

ದೇವರ ಅಂತಿಮ ಪಲಹಾರವು ಅತನು ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನು ಎಲ್ಲ ಮಾನವರೆಯ ಹಾಕರ್ಗಳಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾದ, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ, ಪಲಹಾರಣವಾದ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಅಹಿನೀದಾಗ ಬಿತ್ತಿಕಾಸಿಕ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಯಿತು. ಈ ಯಜ್ಞವು ಜರಿಗೆಯಲ್ಲ ಕರಿಣವಾದದ್ವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹೇಳಬಹುದಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳ ಅವರಳ್ವಾದೆ. ಅದರೆ ಅಪ್ರಾಗಿತ್ಯ ಗ್ರಹಿನಿಯಾರೆತು. ನಾವು ಗ್ರಹಿನಿ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳೊಂದಿಗೆ ಅದು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋಲಿಸುತ್ತೇದೆ. ಹಾಪವನ್ನು ವೃತ್ತಿಪ್ರದ ಕುಂದ ಎಂಬ ಮಾನವ ದೃಷ್ಟಿ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ವೃತ್ತಿಲಕ್ತಿ ವಾಗಿ ಅದನ್ನು ದೇವರು ನೇರಿಡುವಂತೆ ಹಾಪದ ಬಲ ಹಾಗೂ ಭಯಂಕರತೆಯನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನಗಳಿಗೆ ನಂಜಣ್ತನಾಗಿರಲು ದೇವರ ನಿಧಾರದ ಕರಿಣವಾದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಜೀರ್ಣತ್ವದೆ. ಹೇಗೋಳ ನಮ್ಮ ಹಾಪದಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಾಧಿನುವ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಧಿದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಅದು ಒಡೆದ ಹಾಕುತ್ತದೆ, ಅತನು ಶುಧಿಸು ನ್ಯಾಯವಂತನೂ ಅಗಿ ಉಳಿಯಂತೆ ಮತ್ತು ಆ ಕುಮಾರನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅತನಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುವವರ ಹಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನು ಯಜ್ಞವಾಗಿ ಅಹಿನುವ ತಂದೆಯ ಕ್ರಾಮಾಂಶಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಜ್ಞಾಯ ಜಹಿತರಾಗಿ ಸಿಲ್ಲವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ತನ್ನ ಕುಮಾರನೊಂದಿಗಿನ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಿಕಟ ನಾಬೀಳಪ್ಪತೆಯ ಪಲಶುದ್ದ

బరಹగళలు బహళ విపరవాగి హేళల్చుటిదే. “కాలపు హలశూణవాదాగ దేపరు తన్న మగనన్న కటుహిసికొట్టసు. ధమంశాస్తుకై అధినరాదవరన్న విపోజిన బేసేంతలూ తుత్తర హదియన్న నమగె దొరికిసబేసేంతలూ ఆతను స్తీయల్ల కుట్టడవనాగియి ధమంశాస్తుకై అధినరాదవన్న విపోజిన బేసేంతలూ తుత్తర హదియన్న నమగె దొరికిసబేసేంతలూ ఆతను స్తీయల్ల కుట్టడవనాగియి ధమంశాస్తుకై అధినరాదవన్న విపోజిన” (గ్లాయ 4:4, 5) ఎందు ఓదుక్కేచే, మరియుగె గ్రాహకువాద యేసుబిన కన్య జననపు దేపర కుమారను “స్తీయంద జిసిస్ట్డు” మాగంవాగిత్త, “సిన్న మేలే హలశూటై బయపుదుణి మహోన్నతన శత్రీయ నేరట సిన్న మేలే జించుపుదుణి ఆదదలంద కుట్టప ఆ హలశూటై శిశు దేపర కుమారను ఎందు అస్తిసికొట్టపను” (లూక 1:35) ఎందు దేపదూతను మరియుగె హేజిదను.⁸

పేశాలేయ ధమంశాస్తు హలశామ కాలయాగిద్ద సమయదల్ల యేసుచు జిసిస్ట్డు మాత్రపల్లదే ఆతను తన్న జిభితపన్న ధమంశాస్తు అధినరసెయల్ల జిభిసిదను. కాగిద్దయా తన్న యజ్ఞద మరణదల్ల, “నమ్మ అపరాధగళ్లేల్లా జ్ఞాబిసి నమ్మ మేలే దోషారూఢాంజే మాడిదంథ ఆజారూహపాగిద్దంథ హతచన్న కెడిసి అదన్న తిలుబేగే జడిదు ఇల్లదంతాగ మాడిదను” (హైలోన్స్ 2:14టి నేఱాడిల ఇజ్జయ 10:5-10).

త్రైత్తన యజ్ఞపు హతే నియమద నేరవేలతే మాత్రచే ఆగిరదే ఆదర అధినరసెయల్ల నంబికస్తికెయంద జిభిసిదవలగాగి విపోజనసెయ నాథనశూ ఆగిత్త, నాపు హింగే ఓదుక్కేచే.

మంత్ర ఈ కారణబింద ఆతను ఒందు హోన ఒడంబికింగే మధ్యస్తనాగిద్దానే చోదలనయి ఒడంబికింగే కాలదల్ల నడిద ఆక్రమగళ హలకారక్కుగి ఆతను మరణవన్న అనుభవిసిద్దంలంద దేపలంద కరెయసికెయందవరు వాగ్నపాగిద్ద సిక్క బాధ్యతయన్న హోందువదత్తై ఆతన మాలక మాగంవాయతు (ఇజ్జయ 9:15).

“నాపు మంత్రశ శూణ హక్కుగళన్న హడెయివంతే” ఈ అహంకారియు మాత్రల్చుతు (ఇజ్జయ 12:7-11).

యేసుబిన భూలోకద జిభితపన్న నాపు అధ్యయన మాడువంతే ఆతనిగే ఆతన హరలోకద తందెయాందిగే ఇద్ద నికట సంబంధద బగ్గె నాపు త్రైభావితరాగుత్తేచే. ఆతను బాలకునిద్దగినిందలే తాను తన్న తందెయ కాయదల్ల నిరణనాగిరక్తధ్వ ఎంబుదన్న తిజదవనాగిద్దను (లూక 2:29). యేసుపు తన్న బాష్టిస్తై నమయదల్ల తన్న ప్యేయత్తిక సేపా కాయద షూరంభదల్ల ఆతన తందెయు బహళవాగి గమన హలసిదను. ఆతను తన్న మగసిగాగిద్ద స్తీపియన్న ఆతనల్ల తన్న మేజ్జికేయన్న భోణిసిదను (ముత్తాయ 3:17). యేసుబిన రూహాంఠద నమయదల్ల ఆతన తందెయ వాణియు తన్న కుమారసిగాగిద్ద స్తీపియన్న, మేజ్జికేయన్న త్రైభావిసిత. కాగూ, “ఆతన మాతన్న హేజిల” ఎంబుదన్న ఓత్తి హేజితు (ముత్తాయ 17:5).

యేసుబిగే తన్న తందెయాందిగిద్ద నికట సంబంధవన్న ఆతన షూధసిగే త్రైభావిసుత్తుచే. దాలాలే మాడల్చుట్ట ఆతన అతి దీఖంవాద షూధసిగే హోదలు ఆతనిగే తందెయాందిగిద్ద మహిమయ నశ్వరియూ ఆతను భూలోక

ದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಹಿಮೆಪಡಿಸಿದನೆಂಬುದೂ ತೊಲಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದೆ. ತನಗಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಆ ಪ್ರೀತಿಯ ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕುಲತು ಆತನು ಮಾತನಾಡಿದನು (ಯೋಹಾನ 17:3 ಗಮನಿಸಿಲಿ ದಜನಗಳು 5, 24, 26). ತನ್ನ ಅಪೀ ಆಜಿವಾದ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತುಪ್ರಾ ನೆರವೇರಬೇಕೆಂದು ಯೇಸುಪ್ರಾ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು. ಆತನು ಶಿಲಬೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮರಣವನ್ನು ನಬಿಎಹಿಸಿದಾಗ, “ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ, ನಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಹಾತೆಯ ನಷ್ಟನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ಹೋಗಲಾಜಿ ಹೇಗೂ ನನ್ನ ಜಿತ್ತುದಂತಾಗದೆ ನಿನ್ನ ಜಿತ್ತುದಂತೆಯೇ ಆಗಲು” (ಮತ್ತಾಯ 26:39) ಎಂದು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು. ಆತನು ಶಿಲಬೆಯ ಮೇಲೆ ನೇತಾ ಕುಡಿದ್ದಾಗ, “ತಂದೆಯೇ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅಲಿಯರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಆತನು ಶ್ರಾಂಕಿಂಬಿಡುವಾಗ, ತನ್ನ ಅಂತಿಮ ಮಾತನಾಡಾಗಿ, “ತಂದೆಯೇ, ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕ್ಯಾರ್ಖಲ್ ಒಟ್ಟಿನುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಲಾಕ 23:34, 46). ದೇವರು ನಿಜವಾಗಿಯಾ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅತ್ಯಿಕ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕ್ಷಾತ್ರ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಯೇಸುಪ್ರಾ ಮೇಲೆಯ ಹಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು (ಸಿಯಾಮವನ್ನು) ನೆರವೇಲಿಸಿದರೂ, ತನ್ನ ಮರಣದಿಂದ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾಥಿಸಿದರೂ ಹಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಧಿನರ್ತೆಯಲ್ಲ ಆತನು ಜೀವಿಸಿದನು ಹಾಗೂ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು, “ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಕುಲಗಳಂತಿರುವ ಇನ್ನಾಯೆಂದ ಮನೆನಂದವರ ಬಳಗೆ ಕಳಹಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು” (ಮತ್ತಾಯ 15:24), ದಾಖಿಲಾದ ಮಾನವ ಅರನು ವಂಶಾವಜಯ ಯೆಹೂದ್ಯಂತೆ (ಲಾಕ 3:23-31), ಆತನು ಮೇಲೆಯ ಧರ್ಮಾಂತರ ಅಧಿನರ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನಲಿಗೆ ಬೋಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ತುನಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಗಿತ್ತೇ. (ಅನ್ನಜನರು ತನ್ನ ಬಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಕೆಲಪು ನಲ ಯೇಸುಪ್ರಾ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು |ಲಾದಾಹರಣೆ ಮತ್ತಾಯ 15:21-28|) ಆದುದಲಿಂದ ತಂದೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಆತನ ಹೆಚ್ಚಾದ ಬೋಧ ನೆಯು ದೇವರನ್ನು ಅಂದ್ಯಾಮಾಡುವ ತಂಡೆ ಎಂದು ತಿಂಬಿದ್ದ ಜನಲಿಗಾಗಿ ಇತ್ತು, ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ “ಸಿಮ್ಮೆ ತಂದೆ” ಎಂಬಂತೆ ಆತನು ಮಾತಾಡಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 5:16, 45, 48ಚಿ 10:29).

ನಾವು ನೆಾಡಿದಂತೆ. ಹಾಡಬ್ಲಿಕ ಮಾನವರೆಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಪಕಾರದಲ್ಲ ದೇವರು ಎಣ್ಣೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಯಾಗವನ್ನು ತೆರೆಯಲ್ಪಡ್ಡಿದ್ದನು. ಆತನ ಕುಮಾರನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಖಾಂತರ ದೇವರನ್ನು ಅತ್ಯಿಕ ತಂದೆಯಂತೆ ತಿಂಬಿದ್ದ ಶ್ರೀರ್ಮಾತ್ತಾರ್ಥಿಗೆ ಅರಿಕಾಶ ಹೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಲವು “ಜಲಕೂರಣವಾಗಿತ್ತು,” ಆದುದಲಿಂದ, ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತುದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಆ ಜಿತ್ತುವನ್ನು ಕೃತ್ಯಾಳ್ಯಾಪದರ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಯೇಸುಪ್ರಾ ಮಾತನಾಡಲು ಶ್ರಾರಂಭಸಿದ್ದರಿಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಿಲ್ಲ (ಮತ್ತಾಯ 7:21). ತಂದೆಯಂತೆ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೂ ನಹೊಡರನಂತೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ತುಮುಂಬ ನಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಮಾಲಂದಂತೆ ತಂದೆಗೆ ಈ ಚಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಆತನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 12:48-50). ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿ ನುವರವಲಿಂದ ತುಮುಂಬವು ಒಡೆಯಲ್ಪಡುವದನ್ನು ತಂದೆಯು ಜಟ್ಟಿಕೊಡುವದಿಲ್ಲ (ಮತ್ತಾಯ 15:13).

ಯೇಸುಪ್ರಾ ದೇವರನ್ನು ತನ್ನ ತಂದೆಯಂತೆ ಬಹಳ ನಲ ಮಾತಾಡಿದನು. “ನನ್ನ ತಂದೆ” ಎಂಬ ನಿದಿಷ್ಟವಾದ ನವನಾಮವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಆತನು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 18:35ಚಿ 20:23). “ಹಾಗಾದರೆ

ಯಾವನು ಮನುಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ತಾನು ಯೀಣುಬಿನಪನೆಂದು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವನೋಂ, ನಾನು ಸಹ ಅವನನ್ನು ನಸ್ಯಪನೆಂದು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಸ್ಯ ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವೆನು” (ಮತ್ತಾಯ 10:32, 33) ಎಂದೂ ಆತನು ಅವಲಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಹೀಗಿರುವ ಬೋಧನೆಗಳ - ಅನೇಕಪುರುಷ ಇದ್ದಪ್ರ - ಆತನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಮತ್ತು ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ಆತನ ಅಶ್ವೋಸ್ತಲರನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಗೊಳಿಸಿರಬಹುದು. ಆತನು ದೇವಲಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯಂತಹ ಹೇಳಿದ ಲಿತಿಯಲ್ಲ ಅದ್ವಿತೀಯತೆ ಇತ್ತು.

ಮೌದಲು, ಯೀಣುಬಿನ ತಾಯಿಯಾದ ಮಲಿಯಳು “ರಹಸ್ಯಪನ್ನು” ತಿಜಿದಿದ್ದಳು. ಆತನ ದ್ವೀಪಿಕ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಆಕೆ ಅರುಹುಪ್ಪಿಂಬಿತಾಗಿದ್ದಳು. ಆತನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರವಾದ ಜನನದ ಭಂಗಸಾಕೃತಕ್ಸಫ್ಫಾವದನನ್ನು ನಿಷ್ಠಿಯಾಗಿ ತಿಜಿದಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಯೋಜನೆ ಫನು ನಿಲಿತವಂತ ಮನುಷ್ಯಾಗಿದ್ದನು. ಮಲಿಯಳು ಗಭ್ರದಲಿಸಿದ್ದರು ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ವಿಜಾರ ಶಿಲನಾಗಿದ್ದನು. ಯೀಣು ಎಂಳ ಪ್ರಾಯದವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಯೋಜನೆಭಾಗಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದನ್ನು ಆಕೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. “ಆತನ ತಾಯಿ ಈ ಸಂಗಿರಾಜನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲ ಇಷ್ಟುಕೊಂಡಳ” (ಮತ್ತಾಯ 1:18-25ಬೆ ಲಾಕ 1:26-34ಬೆ 2:41-52).

ಬಹಳ ಯೀಣುಬಿನ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಆತನಿಗೂ ಆತನ ತಂದೆಗೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಜಿದಿದ್ದಿರ ಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅರುಹು ಉಂಟಾದದ್ದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೇವರು ಅವಲಿಗೂ ನಹ ತಂದೆಯಾಗಿರಿಲಲ್ಲವೇ? ದೇವರು ಇನ್ನಾಯೆಲನ್ನು ತನ್ನ ಮಗ ಎಂದು ಕರೆಯಿಲಲ್ಲವೋ? (ಯೇರಬ್ರಾಹ್ಮ 31:9). ಯೀಣುಪು ಕಾಪಿಸಿದಂತೆ ದೇವರನ್ನು “ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೇ” ಎಂದು ಸಂಭೇದಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ? (ಮತ್ತಾಯ 6:9 ಇತ್ಯಾದಿ). ಹೌದು, ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು.

ತಮ್ಮ ತಂದೆಯಂತೆ ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬನ್ನು ಕುಲತು ನಾವು ಹಳೇ ಒಡಂಬಿಕೆಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇ. ಯೀಣುಬಿನ ದಿನದ ಯೆಹೂದಿ ಧರ್ಮದ ದೇವರನ್ನು ತಂದೆಯಂತೆ ನಿಕಟವಾದ ತಕ್ಷವನ್ನು ತ್ರಿಜಿಂಜಸಿತೆಂದು ನಾವು ತಿಜಿದಿದ್ದೇವೆ.

ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಯೀಣುಬಿನ ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ತಂದೆ/ಹುಮಾರರ ಅದ್ವಿತೀಯ ಸಂಬಂಧಬನ್ನು ಹಲಿತ್ರಾಣವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಯೆಹೂದೀಗೆ ಕಲಣವಾಗಿತ್ತು, ಯೀಣುಪು ದೇವರ ಕಾಮಾರಣಂತೆ “ದೇವರ ಮತ್ತಳು” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಇನ್ನಾತ್ಮೀಯಂತಹ ಇದನೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯಬೇಕು? ಅವನಿಗಿಂತ ಮೊದಲನೆ ಹೊಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ನಾಯಕರು ಆತನ ಮತ್ತು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಲ್ಲವೇ? (2 ನಮುದೇಲ 7:14ಬೆ ಕೀರ್ತನೆ 49:26, 27). ಹೌದು, “ಕ್ರಾಂತ ನತ್ಯವನ್ನು” ಕಲಣಯಾಕೃತಿ ಅವಲಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯಾದ ದೇವಲಂದ ಬಂದ ಪ್ರಕಟಣ ಬೀಕಾಗಿತ್ತೆಂಬುದಲಂದ ನಾವು ಆಳ್ಳಿಯ ಹಡುಬಹುದು.

ದೇವಲಂದ ಬಂದ ಸಂದೆಲ್ಲವಾಹಕನಾದ ದೇವದೂತನು ಮಲಿಯಳು ಒಂದು ಮಗುಬಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಡುವಳು ಎಂದು ಯೋಜನೆಭಾಗಿಗೆ ಹೇಳಿದನು: “ಆಕೆಯ ಗಭ್ರವು ಹಲಿಶುದ್ಧಿಕ್ರಿಂದಲೇ ಆದದ್ದು. ಆಕೆಯು ಒಬ್ಬ ಮರನನ್ನು ಹೆರುವಳಣಿ ನಿಣು ಆತನಿಗೆ ಯೀಣು ಎಂದು ಹೆನ್ನಿಡಬೇಕುಂಟಿ ಯಾಕಂದರೆ ಆತನೇ ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಅವರ ಹಾಜರಿಗಂದ ಜಡಿಸಿ ಕಾಯುವನು” (ಮತ್ತಾಯ 1:20ಬೆ, 21). ಹೀಗೆ ಯೊಂದಿನ ಶ್ರವಾದಸೆಯ ಏರಡನೆಯ ಹಂತದ ನೆರವೇಣಿಕೆಯಾಲುತು: “ಇನ್ನೋ, ಒಬ್ಬ ಕ್ಷಮಿತೆಯ ಗಭ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ಮಗನನ್ನು ಹೆರುವಳಣಿ ಆತನಿಗೆ ಇಮ್ಮಾನುವೇಲೆ ಎಂದು

ಹೆನಲಡಿವರು ಎಂಬುದು, ದೇವರು ನಮ್ಮ ಕೂಡ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಈ ಹೆನಲಿನ ಅರ್ಥ” (ಮತ್ತಾಯ 1:22, 23ಷ್ಟೆ ಯೀಶಾಯ 7:14). ಈ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಯೇಸು ಅಧ್ಯತ್ಮರವಾದ ಜನನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಹಾಗೂ ದೇವರಂತೆ ಕಾನೂನು ಬಧಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ನಾವು ಹೇಳದಂತೆ ಅನೇಕ ನಂಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಲಯಿಂತೆ ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಇದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಂತೆಯೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವರವಾದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸವು ತನ್ನ ಸಿಲಹ್ತಿತ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವರಂಥದ್ದಾಗಿತ್ತು, ನಮಯಿಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದವು, ಹೊಸದಾದ ಹಾಗೂ ಮಹಿಮೆಯಿಳ್ಳ ಯುಗವು ಶ್ರಗತಿಯಿಲ್ಲತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಮಹಾಗಾತ್ರದ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವುದು ದೇವರು ಮಾನವರಿಗೆ ಕಷ್ಟತ್ವರವಾದದ್ದಾಗಿತ್ತು, ಜಿತ್ತೆಯೊಳಗೆ ಯೇಸುವಿನ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ದೈವಿಕ ವಿವರಣೆಯ ಅಗತ್ಯಕೆಯ ಅಲ್ಲ ಆಜ್ಞೆಯಾದವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅದೂ ನಹ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತೇ ಸಿಧಾನವಾಗಿತ್ತು, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಮಹಾ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲದ್ದಾಗ ಅತನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದವರೊಂದಿಗೆ ಹೊಸದಾದ ಜನಲಿಗೆ ನಮಗಿರಿವಂತೆ, ಈ ಮಹತ್ವದ ನತ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತಾಯ, ಮಾರ್ಕ, ಲಾಕ ಮತ್ತು ಯೋಹಾನರ ನುವಾರೆಗಳರಲ್ಲ.

ಹಿಂಗಿದ್ದರೂ, ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ಸಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಹಡಿಸುವಲ್ಲ ಹಷ್ಟು ಹಿಡಿದಿದ್ದನೀಂದು ನಾವು ಓದ್ದುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, ನತಾನಯೀಲನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಯೇಸುವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಲ್ಲ ನತ್ಯವಿಡಿತೆ “ಗುರುವೇ, ನೀನು ದೇವರ ಕುಮಾರನುಣಿ ನೀನು ಇನ್ನಾಯೀಲನ ಅರನನು” (ಯೋಹಾನ 1:49). ಯೇಸುವು ಅವನ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಮೇಳಿಕೊಂಡನು - ಆದರೆ ಅವನ ಮಾತುಗಳ ನಮಯಿಗಳ ಯಿಹಾದಿ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೂಲಿದ್ದ ಹಳೀ ಕಾಲದ ದೇಶಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಶ್ರವಣಸಾಳ್ಳಬ್ರೋ? ಅಂಥ ಶ್ರಬಾಗರಿಗಿಂದ ನತಾನಯೀಲನು ಮುಕ್ತಾಗಿದ್ದನೂ?

ಯಿಹಾದ್ಯಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪುನರ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿಯೂ ದಾಖಿಲ ಮತ್ತು ಸೋಲೊಮೋನರ ಅಜಕೆಯಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಹಿತ್ಯಗಳ ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆ ದೇವರಂದ ಅಜಹೆಕಿಸಿದ, ಅಯ್ಯಿಯಾದ ಕುಮಾರನ, ನತಾನ ಅರನನ ಮಹಿಮೆಯಿಳ್ಳ ಆಜಕೆಗಾಗಿ ಹಂಬಾಗಿಸಿದರು. ಯಿಹಾದಿ ಜನನಮಾಹಿತಿ ಯೇಸುವು ಅರನನಾಗ ಬೇಕೆಂದು ತಯಾರಿಸಿದರು (ಯೋಹಾನ 6:15).

ಒಂದು ನಂದಭ್ರಂಧಲ್ಲಿ ಮರಳದ ಮೇಲನ ಯೇಸುವಿನ ಬಲವು, ಗಮನಿಸಿದವರನ್ನು ಆಜ್ಞೆಯಾದವಾದ ನಂಜಕಿಗೆ ನಡೆಸಿತು: “ಮಹಾಪ್ರಾದಿಯ ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ಎದ್ದಿದ್ದಾನೆ, ದೇವರು ತನ್ನ ಜನಲಿಗೆ ದಶನವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಾಗ್ನೆ ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವರಾದರು” (ಲಾಕ 7:16), ಅವರು ಭಯಭತ್ತಿಯಂದ ತಂಜದಾಗ ಮಾಡಿದ ದೋಡ್ಡ ಅಲಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರ ಹೊಗಳಬಿಕೆಯ ಯೇಸುವನ್ನು ದೇವರು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತೋ? ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯಾ ತಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಂದಶನವು ನಂಭಬಿಸುವದನ್ನು ದೇವರು ತಾನೇ ನರಾವಾರವೆತ್ತಿ ಬಂದಧನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿದೇ, ಅತನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲ ಸೋಲಿದರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.⁹ ಯೇಸು ತನ್ನ ದೈವತ್ವಪವನ್ನು ಧ್ಯಾತವಾಗಿ ಹೇಳದಾಗ, ಅದು ಗಾಜಾಯನ್ನು ತಿರಿಕ್ಕಾರ್ಪಣನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕರಿಂದ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತಂದಿತು (ಯೋಹಾನ 8:42-59).

ಬೋಧಕನಾದ ನಿಕೊಡೇಮನು, “ಗುರುವೇ, ನಿನು ದೇವರ ಕಡೆಯಂದ ಬಂದ ಬೋಧಕನೆಂದು ಬಲ್ಲಿತು. ನಿನು ಮಾಡುವಂದ ಈ ನೂಕ ಕಾಯಂಗಳನ್ನು ದೇವರ ಸಹಾಯಿಬಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವುದು ಯಾಲಿಂದಲೂ ಅಗದು” (ಯೋಹಾನ 3:2) ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಯೀಂನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಂದ ಮಾಡಿದನು. “ಒಬ್ಬ ಗುರುತು” “ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಗುರುವಿಗೆ” ಎಂಬಂತೆ ನಿಕೊಡೇಮನು ಯೀಂನು ಮಾಡಿದ “ನಂಕೇರ್ಗ”ಭಲ್ಲ ದೇವರ ಬಲದ ಮತ್ತು ಆಶಿವಾದಗಳ ಪುರಾದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ನಿಕೊಡೇಮನು ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ನೋಡಿದನೇಲು? ಅಗತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ದೇವರು ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತುರತಿನಾಗಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ದೇವರು ತ್ರಿಗಿತಪರ ತುರತಣಿಯ ಮುಂದುವರಿಯಾತೆ.

ಯೀಂನು ವಿಜಾಲಸಿದ್ದಂತೆ ಹೇತುನು ಲಾತ್ರರವಾಗಿ “ನಿನು ಕ್ರಿಸ್ತನು, ಜಿಬಿಸುವ ದೇವರ ಕುಮಾರನು” (ಮತ್ತಾಯ 16:16) ಎಂದು ಅಲಕೆ ಮಾಡಿದನು. ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳ ಲ್ಪಣಪುಗಳಿಂತ ಈ ಅಲಕೆಯು ಹೆಚ್ಚಿ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿತ್ತೋ? ಅದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಾವು ಬಲ್ಲಿತು. ಮೊದಲನೆಯದು, ಅದು ಯೀಂನಿನ ವಿಜಾಲಸುಖಿಕೆಗೆ ನೆರವಾದ ಅತ್ಯರ ವಾಗಿತ್ತು. ಎರಡನೆಯದು ಯೀಂನಿನ ಹರಲೋಕದ ತಂದೆಯಂದ ತ್ರಿಕಂಸಲ್ಪಣಿಲಿಂದ ಆ ಅಲಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೇತುನು ಶತ್ರುವಾದನು ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಣಿದೆ (ಮತ್ತಾಯ 16:17). ಯೀಂನಿನ ಪೂರ್ಣ ವೃತ್ತಿಪ್ರಪು ಈ ಅಲಕೆಯಲ್ಲ ಅಡಕವಾಗಿತ್ತು.

ಅಲಕೆಯ ಪೂರ್ಣ ಅನ್ವಯನುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇತುನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಿತಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿವದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಅಲಕೆ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ನಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಯೀಂನು ತನ್ನ ಮರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧಿಸಿದಾಗ ಹೇತುನು ಆತನನ್ನು ಗದಲನುವಂಥದ್ದನ್ನು ತ್ರಿಪಿಯಾಗಿ ಆತನಿಂದ ತೀಕ್ಷಣವಾಗಿ ಗದಲನಲ್ಪಣಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ (ಮತ್ತಾಯ 16:21-23), ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಂಥದ್ದು, ತ್ರೇಣಿಕಣಿಯಂದಲೂ ನಹ, ತಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತ್ರಿಖಿನಬೀಳಾಗಿರಿತಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದ್ದೇವೆ (ಅಪ್ಪಿನ್ನುಲಿರ ಕೃತ್ಯ 2:39ಷಿ 10:28-34). ಭಾರೋಳಿಸ್ತೇಣಿದ ನಮಯದಲ್ಲ ಹೇತುನು ದುಡುಕಿಸಿಂದ ಮಾತಾಡಬಲ್ಲನೆಂದೂ ನಾವು ತಿಳಿದ್ದೇವೆ (ಮತ್ತಾಯ 17:4, 5ಷಿ ಮಾತ್ರ 9:5, 6ಷಿ ಲಾಕ 9:33). ತನ್ನ ಒಡೆಯಿಸಿಗಾಗಿ ಆಳವಾದ ನಿಷ್ಠೆಯ ನಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಹ ಹೇತುನು ಒಡೆದಲ್ಲ ನಿಲ್ಲುವದರ ಹ್ಯಾದಯ ಪೂರ್ಣ ನಿಧಾರವನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲನು (ಮತ್ತಾಯ 26:33-35, 69-75) ಅದುದಿಲಿ, ಯೀಂನು ದೇವರ ಕುಮಾರನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಎಂಬ ಅವನ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಹಾಗೂ ನಿಜವಾದ ಅಲಕೆಯ ಪೂರ್ಣ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇತುನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ತೀವ್ರಾನಿನ ಬೀಕಾಗುತ್ತೇ.

ಬಹಳ ಯೀಂನಿನ ಮರಳ, ಹಾಣಿಕುಳಿಕೆ, ಹಾಗೂ ಪುನರುತ್ತಾನದನಂತರವೇ ಮಾನವ ತುಳಗಳು ಆತನು ಇಮ್ಮುಸಿವೇಲ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದವು ಎಂಬುದು ಅಳ್ಳಿಯಂತರವಾದದ್ದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಂಶಯ ಹಡುವ ವೃತ್ತಿಯಂದಲೇ ಹೇಳಲ್ಪಣಿ ಭಾಬಿನಡುಗಿನುದ ಈ ನತ್ಯಪು ಎಂಥದ್ದಾಗಿದೆ! ಘೋಮನು ಯೀಂನಿನ ಬಲವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದನು. ನಮಾಂತರತೆಯಲ್ಲದ ಆತನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದನು. ಆತನ ಪಲಪೂರ್ಣ, ನೀತಿಯಿಳ್ಳ ಜಿಬಿತವನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಾಗಿ ಆತನ ಆಳವಾದ ನಹಾನುಭಾಗಿಯನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿದ್ದನು. “ನಾನು ಆಗಿದ್ದೇನೆ” (ಯೋಹಾನ 8:51) ಎಂದು ಯೀಂನು ತಾನೇ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅವನು ಕೇಳಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ಧೋಮನು ಪುನರ್ತಾನಸಾದ ಯೇಸುವಿನ ಮಂದಿ ಸಿಂಹಕೊಂಡಾಗ ಧೋಮನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬಹಳ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಅವನು ನೋಡಿದ್ದು ಅವನ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ, ತಕ್ಷವಾಗಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ನಾಜಿತ ನತ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ರಹಾಪಿನಲ್ಲಿತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಯೇಸುವಿನ ದೇಹದಲ್ಲ ಶಿಲುಬೀಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಣಿ ಗಾಯಗಳನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿದನು. ಅವನು ಪುನರ್ತಾನಸಾದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದನು - ಹಾಗೂ ದೇವರನ್ನು ಜಪ್ಪಿ ಬೀರೆ ಯಾಲಗೂ ಮರಣದ ಮೇಲೆ ಬಲವಿಲ್ಲ ಚೆಂಬುದನ್ನು ಅವನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು, ಆದುದಿಂದ, “ನನ್ನ ಕರ್ತನೆ, ನನ್ನ ದೇವರು” ಎಂದು ಧೋಮನು ಉತ್ತರ ಹೊಟ್ಟಿ ಆತಸಿಗೆ ಹೇಳಿದನು (ಯೋಹಾನ 20:28).

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ದೇವರು, ಅತ್ಯಿಕ ತಂದೆ, ಅದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದನು. ನಜರೆತಿನ ಯೇಸುವು, ಆತನ ಅತ್ಯಿಕ ಕುಮಾರನು - ದೇಹದಲ್ಲಿಯ ದೇವತ್ವ!

ಬಿಂಬಿತಗಳು

¹ನೋಡಿಲ ಆದಿಕಾಂಡ 12:1-3 ಹಿ 13:14-17 ಹಿ 14:13 ಹಿ 15:1-6, 13-16 ಹಿ 17:1-4. ²John Peter Lange, “Samuel” in *Commentary on the Holy Scriptures: Critical Doctrinal and Homiletical*, trans. and ed. Philip Schaff (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, n.d.), 475. ³“ಅಂದರೆ, ಅತ್ಯಿಕ ನರಜಿವಾದ ರಜನೆಯಿಂದ, ನತ್ಯಪರೋಜಗಿಂದ ನನಗೆ ಪುನರ್ತಾನಿರ್ಭಯವುದು ಹಾಗೂ ಆತನ ಮಹಿಮೆಯಾಜಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವುದು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮರಣಕ್ಕೆ ದೇರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ” (Adam Clarke, *The Holy Bible with a Commentary and Critical Notes*, vol. 3, *Psalms* [Nashville: Abingdon, n.d], 377).

⁴She’ol ಎಂಬುದು “ಮೃತರ ನ್ಯಾತ” ವಾಗಿರುವುದು. (Merrill F. Unger and William White, Jr., eds., *Vine’s Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* [Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985], s.v. “death.”) ⁵Acts 3:17-23. Cf. Robert Jamieson, A. R. Fausset, and David Brown, *Commentary Critical and Explanatory on the Whole Bible*, vol. 2 (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, n.d.), 176-77. ⁶ಹೆಸ್ಪಿಯನ್ ಬಗ್ಗೆ ಲಾಲ್ನೆವರ್ಗಾಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಅನೇಕ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾಜನ್ನು ನಾವು ನಮೂದಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾಜನ್ನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಯಾರಿ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ⁷ಹೆಸ್ಪಿಯನ್ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾಜನ್ನು ಅಯ್ಯಿ ಮಾಡುವ ಪುರಾತನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಓದುವಾಗ ಕಂಡುಬಂತುತ್ತದೆ. ಲಾರಾಕರಣಿಯಾಗಿ, ನಮೂದೆಲನು “ಎಷ್ಟೆ ಕುಣಿಯಿಂದ ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತೈಲವನ್ನು ಹೊಯ್ದು ಅವನನ್ನು ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಅವಸಿಗೆ - ಯಿಹೋವಾನನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಷ್ಟದ ಮೇಲೆ ತಂಥಿವಾಗಿಯಾದಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಿನೆ” (1 ನಮೂದೆಲ 10:1) ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಇನ್ನಾಯೆಲನ ಮೇಲೆ ಅರನನ್ನಾಗಿ ದೇವರು ನೋಲನನ್ನು ಅಯ್ಯಿತ್ತೊಂದಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ನಾಜಿಸಿದನು. ಹಿಂಗೆ ದೇವರ “ಅಭಿಷಿಕ್ತನ್” ಬಗ್ಗೆ ಓದುವಾಗ ದೇವಲಿಂದ “ಅಯ್ಯಿಯಾದವನ್” ಬಗ್ಗೆ ಓದುವೆನ್ನು. ⁸ಕ್ರಾಂತ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಾಗಿ ಲಾಕ 1:26-37 ಓದಿಲ.

⁹1 ಅರನು 17:22-24 ಹಿ 2 ಅರನು 4:32-36 ಹಿ ಯಿರೆಬಿಲಯ 29:10. ಲಾಕ 7:16ನ್ನು ಕುಲತು ನೋಡಿಲ H. Leo Boles, *A Commentary on the Gospel of Luke* (Nashville: Gospel Advocate Publishing Co., 1940; reprint 1959), 151. “ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಎಂಬು ಮಹಾತ್ಮವಾದಿಯ “ನಚ್ಚೋಜಗೆ” ಎಧಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ದೇವರು ಪ್ರವಾದಿಯೊಂದಿಗೆ ಪುನ ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ನಂದಿತ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಬೊಲ್ಲೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.